

152, 4. An vero fuerit Propheta, ejus errores et deliria, XXI, 12, 1; 283, 1. Ejus propheta de novo Ordine Jesu quomodo intelligenda, et cujus sit auctoritas, 72, 1.

JOACHIN. Joachin pro patre suo Joakin constitutus est rex Judææ a Nabuchodonosore, XIII, 8, 1, 2. Joachin rex quando et cur ab Evilmerodach exaltatus, XII, 631, 2. Ipse est in Babylone evectus in solum regni pro Evilmerodach, 629, 2. Joachin traductio in Babylonem non vocatur captivitas, sed transmigrationo, 477, 2.

JOAKIM. Joakim, ætate major natus, postponitur a populo fratri Joachaz in regno Judææ, IV, 86, 2. A Pharaone Necho rex tamen constituitur loco fratris Joachaz quem ille in Ægyptum duxerat, IV, 87, 1; XII, 170, 1. Illius injustitia et ambitio quadruplex, XII, 172, 1. Ejus scelera, IV, 87, 2. Differentia inter Joachim et Joachin, IV, 88, 2. Joakim oderat Jeremiam, XII, 257, 1. Ejus librum cultro concidit, 257, 2. Joakim a Chaldeis captus, solvitur, rursusque rebellans occiditur, IV, 197, 1; XII, 256, 2. Quot annis regiorat, cum tyrannus fedus iniit, factus tyrannus, XII, 541, 1. Tot domus in vita sua parans, juste caruit sepulcro, 173, 2. Placuit privato et publico caruit post mortem, 175, 1, 2. Sepultura asini sepultus, XII, 175, 1, 2; XIII, 91, 1. Mortuus est Hierosolymæ occisus a latronibus ex parte exercitus Chaldaeorum, XII, 176, 1. Et insepultus in sterquilinum abjectus, ut a feris lanieretur, *ibid.*, et 258, 2. Idque quia male tractavit Jeremiam, et ejuravit Dei cultum, *ibid.* Stigmata in honorem idolorum inventa in ejus cadavera, IV, 197, 1.

JOAKIM princeps sacerdotum. Joakim princeps sacerdotum in Jerusalem in captivitate relictus; ad eum missa pecunia a Babylone, XII, 429, 1.

JOAKIM filius Sela. Joakim filius Sela quare dicitur seditiosus, X, 470, 1, 2.

JOANNA uxor Chuse. Joanna uxor Chuse venit ad ugendum Christum, XVI, 274, 1.

JOANNA regina. Joanna regina fundatrix Ordinis Annuntiationis beate Virginis, cum Christo a puero versata fuit, XII, 448, 1, 2.

JOANNES HYRCANUS. Joannes Hyrcanus auctor libri primi Machabæorum, IV, 403, 12; 486, 2. Fuit Propheta, 403, 2. Prefuit Israeli annis triginta et uno, pacemque cum vicinis coluit, 486, 2; 492, 2. Fuit filius Simonis Machabæi, quem proinde miris elogis exornat, 486, 2. Dux et Pontifex Israelis constituitur; Cendebæum cædit, 492, 1. Quam feliciter auspiciatus sit suum principatum, *ibid.* Cur cognominatus sit Hyrcanus, *ibid.*, 2. Ejus gesta præclara, *ibid.*; 569, 1, 2. Joannes Hyrcanus non est dux quem promittit Daniel venturum, XIII, 126, 2.

JOANNES BAPTISTA (S.). I. EJUS CONCEPTIO ET NATIVITAS. — 1° Joannis clymon, XV, 133, 2. Quid sonet, 366, 1. Dicitur est a gratia et misericordia, quam accepit in visitatione beate Virginis,

XVI, 34, 1. Conceptus est vigesima quarta die septembris, 43, 2. Et cur in æquinoctio autumnali, 14, 1. Eum Christus suo adventu sanctificavit, et ab originali peccato expiavit, 27, 2; 30, 1. Ad eum potissimum salutatio beate Virginis dirigebatur, 29, 1. Exultans in utero fecit et matrem exultare, *ibid.* Subsiliit cum vero sensu et usu rationis, *ibid.*, 2. Sex menses tantum habuit infantia, XIV, 585, 1, 2. In utero matris pollebat usu rationis, XI, 204, 2; XVI, 30, 1. An in utero prophetari, XVI, 30, 1. Tunc accepit donum prophetiæ, et gratiam eximiam cum omnibus virtutibus infusus, *ibid.* In utero matris sanctificatus fuit, XIV, 585, 2. Eum Deipara salutans, Spiritu sancto replevit, XVIII, 43, 2. Repletus Spiritu sancto, eodem et matrem replevit, XVI, 30, 2. Suo saluti in utero suo martyrio preclusit, 31, 2.

2° Ejus nativitati Deipara adfuit, XVI, 33, 1. Jam natus patrem Spiritu sancto replevit, *ibid.* Cur ejus nativitas omnes in admirationem rapaverit, *ibid.*, 2. Manus Dei erat cum eo diversimode, *ibid.* Præclara ejus sanctitatis, 45, 1. Hinc patet testimonium dat, 48, 1. An patris de se verba intellexerit, *ibid.*, 2. Paravit venturo Messie viam.

II. JOANNES BAPTISTÆ VITA. — 1° *Ejus infantia.* Quotidie in spiritu crescebat, XXI, 51, 1. Joannes Baptista cur adhuc puer in desertum abiit, V, 293, 1; XI, 492, 1; XIII, 312, 2. Fugiens Herodis persecutionem et servitium bimulus in desertum secessit, XV, 86, 1; XVI, 51, 1 et seq. Quin et ob alias causas, XVI, 51, 2. Biennis a matre in desertum ductus, ea defuncta angelus eum curavit, XI, 492, 1. A teneris Deo servire cepit, XIX, 303, 2.

2° *Ejus sanctitas.* In eremo vixit usque ad annum trigesimum, XV, 94, 1; XVI, 51, 1. Qua de causa; fuit princeps monachorum et anachoretarum, XV, 94, 1. A solo Spiritu sancto in deserto educus fuit, XIV, 586, 1. Ejus sanctitas, II, 187, 2. Purissimus et castissimus fuit, XIV, 585, 2. Fuit instar Cherubini, XIV, 586, 1. Christo servivit sicut angeli Deo; nunquam peccavit, saltem delibenter et graviter, *ibid.* Peccavit venialiter per subreptionem, XVI, 50, 2.

3° *Joannes Baptista cur dicitur angelus.* XIV, 328, 1. Eum angelum incarnatum fuisse censent Judæi et Origenes, 585, 1. Fuit vero homo, *ibid.* Habitus et vocatus fuit angelus, quia gratia et officio fuit angelus, XIV, 585, 1; XV, 94, 1; 284, 2. Omnes superiores angelos, officio, virtute et sanctitate superavit, XIV, 586, 1. In quo fuerit sicut sol, X, 32, 1.

4° *Ejus vita austeritas.* In deserto egit in spem, et ibi penitentiam prædicavit, XV, 95, 1. Duratus est veste, XI, 323, 2. Ejus vestis fuit vilis, aspera et cilicina, XV, 96, 1. Cilicio et pilis camelii contexta indutus fuit, XIX, 225, 1; XXI, 226, 1; Job, 363, 2. Cinxit lumbos zona pellicea, XV, 96, 2. Cur tam austeram ageret vitam, 96, 1. Pene sine

cibo aut potu vixit, XIV, 585, 1. Comedit locustas, XV, 96, 2. Et sicq[ue] fuit etiam hinc rectus et, ipse tamen non accedit, non bibit nisi aquam, 91, 4. Edidit quoque mel salutis beatæ Virginis, *ibid.*, 2.

5° *Fuit præcursor Salvatoris.* Joannes Baptista fuit horizon Veteris et Novi Testamenti et velus fibula legis veteris et novæ, XI, 56, 2; XIV, 586, 1. Missus fuit tam a Christo quam a cæteris SS. Trinitatis personis ante faciem Christi, 584, 2. Est medium cæteris SS. Trinitatis, 584, 1. Missus a Deo in quendam, et quomodo, 585, 4; XVI, 302, 1. Fuit a Deo electus ob præclaras virtutes, XII, 51, 2. Velut lucifer et aurora prævit Christum solum justitie, XIII, 361, 2. Cur dicitur sit lucerna, VI, 71, 1. Fuit lucerna Christo venturo, *Psalm.* II, 386, 1. Paravit venturo Messie viam, XIV, 584, 1; 586, 2; XVI, 51, 1. Christum mundo indicavit, Job, 550, 1. Bonus nuntius fuit, et quare, V, 476, 1.

6° *Ejus prædicatio.* Ad litteram ab Isaia per vocem clamantem significatur, XI, 490, 2. Vox est ubi novem causas, *ibid.*, et 491, 1. Hac voce significatur Evangelii prædicationem longe audientiam et late dilatandam, *ibid.* Joannes Baptista fuit vox triplex, *ibid.*, 2. Fuit vox Dei, XV, 95, 2. Habitavit et clamavit in deserto, et id carpit hereticis, XI, 492, 1, 2.

Quo anno coepit prædicare jussus crelitus, XVI, 94, 2. Penitentiam prædicabat, 92, 1. S. Joannes Baptista fuit turtur, VII, 581, 1. Singulis hominum statibus commoda præcepta dabat, 92, 2 et seq. Ejus concio quam fuerit efficax, II, 235, 1. Quam fervens fuerit concionator, XII, 343, 1, 2. Fuit forma concionatorum, V, 293, 1. Quomodo Judæos devertit et converterit, XIV, 586, 1. Quomodo corda patrum in filios converterit, 617, 1. Libere et acriter corripuit Pharisæorum vitia et hypocrisis, XII, 735, 2; XV, 99, 1.

7° *Ejus baptizans.* Magnus ad eum fiebat hominum ex uribus confluentus, XVI, 97, 2. Baptismus ejus qualis esset, *ibid.* Baptismi ejus forma, XVII, 350, 2. Quos baptizavit, XVII, 53, 1. Quare solos adultos baptizavit, 350, 2. Cur baptizaret, XV, 103, 2. Totum corpus iaspizabat, XVI, 348, 1. Usque ad incarcerationem baptizavit, *ibid.* Ipse baptizabat, nec potestatem eam discipulis delegandi jus habebat, 354, 1. An fuerit a Christo baptizatus, XV, 107, 2. Ipse Christum baptizavit, ab eo jussus id facere, 108, 1. Se humilians, a Christo exaltatus est, XIII, 616, 2.

8° *Varie testimonia quæ S. Joannes de Christo perhibuit.* Missus est et venit in mundum ut Christum testaretur esse lumen mundi, XVI, 302, 2. Non erat Christus, sed ejus tantum testis, *ibid.* Negat se esse Messiam, etsi ut talem eum populus haberet, XV, 404, 1, et seq.; XVI, 94, 1. Ejus humilitas, mansuetudo et prudentia, XV, 105, 1; XVI, 315, 2; 316, 2; 317, 1. Ejus de Christo testimonium, XVI, 310, 2; 318, 2 et seq.; 383, 1. Ex Dei

revelatione Christum cognovit, XVI, 318, 2. Non cogit discipulus ad Christum sequendum, sed tantum ille indicat, 319, 1. Discipulorum ambitionem reprimi, et Christum sibi proponi, 348, 2 et seq. Subinde baptismi sui locum mutavit, 348, 1; 481, 2. Fuit Christi paranympus, 349, 1. Cur se voce amicum ejus, *ibid.*, 2. Libenter et locum cessit, 350, 1. Quomodo ob illum gavisus sit, 350, 1. Que sensu ipse minui, Christus vero crescere debebat, *ibid.*, et seq.

9° *S. Joannes Baptista incarcerationio, et testimonia quæ vixit Christus illi reddidit.* Cur Judæi Joannem Baptistam spreverint postea, ita ut eorum invidia sit in carcerem conjectus, XVI, 354, 1. Cur et ubi in carcerem sit conjectus, XV, 689, 2. Quare discipulos suos ad Christum triserit, 381, 1 et seq. Non dubitavit nun Jesus esset Messias, nec an esset furus ad limbum, 281, 2. Ipsius prudentia, 282, 1. Laudatur a Christo a constantia in dictis, 283, 1. Ab abstinentia et victus asperitate, XV, 284, 1; XIX, 225, 1. In quo a cæteris Prophetis differat, XIV, 586, 2. Vocatur plussquam Propheta a Christo, *ibid.* Fuit reipsa plussquam propheta, XV, 284, 1. Omnium Veteris Testamenti fuit maximus, 284, 2. In quibus major fuerit Moyses, 283, 1. Nullem edidit miraculum, 284, 2 et seq. Fuit quasi continuum miraculum, aliaque ejus elogia, 285, 1. Viam aperuit ad regna colorum, 286, 1. Israeli fuit quasi Lucifer Evangelii, 287, 2. A Christo vocatur lucerna ardens et lucens, XVI, 383, 2. Cur vocetur Elias, XIV, 614, 2; XV, 288, 1. In quo Elias fuit similis, XIX, 614, 1. Fuit typus Elie; et Elias typus ipsius, 586, 2.

10° *Ejus mors.* Præscivit suam necem, XV, 690, 1. Fuit vere martyr, *ibid.* Pro justitia et castitate martyri occubuit, IX, 163, 2; XIV, 584, 2. Ob incarcerationem incestus Herodis cum uxore fratris martyri est laureatus, XI, 661, 2. Moriens triplicem evasit angustiam, V, 359, 2. Ejus caput in disco epulis illatum, XV, 690, 2. Septem ejus laurea, *ibid.* Quando sit occisus, et quo mense, *ibid.* Sepultus est in Sebaste, ubi plurima patravit miracula, 691, 2.

JOANNES (S.). EVANGELISTA. I. EJUS VITA. — 1° *Quis fuerit, et ejus vocatio.* S. Joannes fuit Christi consanguineus, XX, 496, 2. An fuerit discipulus Joannis Baptiste, et illo Christum indicante, eum sit secutus, XVI, 310, 1, 2. Non fuit exornatus in Cana, qui semper fuit virgo, 227, 1. Juvenis secutus est Christum, XIX, 303, 2. Est socius S. Petri, XX, 497, 1. Cur ipse et Jacobus petent Samaritanos fulgere amari, idque ex nimio zelo, XVI, 141, 1.

2° *Intellectus Dominico fuit et beate Virginis.* XV, 236, 2. Fuit præ cæteris Apostolis Christo familiaris, XX, 498, 1. Cur a Christo præ cæteris Apostolis diligeretur, 500, 2 et seq. Sæpius Christi corpus contrectavit, 508, 2. Eius uxorativitas apud Redemptorem nostrum, XXI, 3, 1. In sinu

Christi recumbit, XVI, 530, 2. Quomodo in sinu Christi recuberit, IV, 362, 1; XVI, 531, 1 et seqq. Interrogat eum de proditore, XVI, 531, 1 et seqq. Cur beate Virgini commendatur, 616, 2. Erat charissimus Christo, 617, 1; et cur, 531, 1. Ejus est honor quod datus sit Deipara in filium, 618, 1. Eam exinde suscepit in sua, *ibid.*, 2. Fuit Benjamin Christi et beate Virginis, XX, 500, 1. Fuit filius beate Virginis, 501, 1. Fuit ejus custos, IV, 347, 2. Quantum ab ea didicerit, XX, 501, 1.

3. *Quid egerit in Christi passione, et post ejus mortem et resurrectionem.* Non est cum Petro Christum secutus, XV, 582, 2. Non perdidit fidem in Christi passione, 564, 4 et seqq. Cruci Christi assistit, XX, 500, 2. Petro quidem citius occurrit, sed Petro reverentiam detulit, ut is prior sepulchrum introiret, 624, 2. Unde primum agnovit Christum post ingentem piscium capturam, 642, 1.

4. *Ejus apostolatus.* Diutius quam ceteri Apostoli in Judaea mansit, XVII, 259, 2. Asiam Christo subiecit, XVIII, 486, 1. Ephesinam Ecclesiam non fundavit, XVII, 352, 1.

Charitatem Dei et proximi in omnibus spiravit, XXI, 4, 2; 577, 2. Quanto opere charitatem suam commendaverit, II, 122, 1; XX, 501, 2; 539, 1. In singulis collectis charitatem fratrum suadebat, XVIII, 221, 2; 577, 2. Fuit hospitalis, XX, 643, 2. Quo zelo animarum fuit, XVI, 647, 1; XX, 498, 2. Quid de animi relaxatione senserit, XVII, 641, 1. Celebravit in Ecclesia Michaelem Archangelum, XIII, 166, 2. An gestarit laminam auream, XX, 498, 1.

Detestatus est hereticos, XX, 636, 1. Cum Cerintho heretico in eodem balneo lavari noluit, VI, 140, 2; 342, 1; XIX, 289, 1.

5. *Ejus virtutes.* Ejus humilitas, XXI, 15, 1. Ejus modestia, XX, 631, 1. Fuit plenus gratia, 598, 1. Et plenus amore Christi, 540, 1; 592, 1; 593, 1; 602, 2. Virgo fuit per omnem vitam, XXI, 3, 4; 389, 1. Diligit castos, XVI, 642, 2. Habet omnes sanctorum titulos, XXI, 2, 2. Omnes sanctorum gradus et lauras unus ipse meruit, XX, 498, 1. Est typus vite contemplativae, XVI, 652, 1.

6. *Ejus scientia.* S. Joannes sapientia divina fuit edoctus, IX, 439, 1. Fuit theodidactus, XIX, 429, 2. Fuit virgo, hinc tam illuminatus, XX, 165, 1. Cur dicatur Theologus, XX, 501, 2; XXI, 5, 1. Est doctorum sanctissimus et sanctorum doctissimus, XXI, 3, 2; 4, 1. Fuit doctor Angelorum juxta S. Chrysostomum, XVI, 288, 2.

II. S. JOANNIS MARTYRIUM, EXILIUM ET MORS. — 1. *Ejus martyrium et exilium.* Locus et modus martyrii ejus, XXI, 3, 1. In igne illatus mansit, XIX, 421, 1. Sospes et illacus dolio olei ferventis egressus est, XI, 532, 2. Fuit et fugigatus, et ignominia causa attonsus, XXI, 3, 1. Cur vocetur martyr, XIII, 2, 2. An vere fuerit martyr, XV,

449, 2; XVI, 781, 655, 1. Fuit proprie martyr, quia in fervens oleum conjectus, XXI, 3, 1. Fuit et martyr sub cruce Christi, 3, 2. Quomodo sit particeps Christianorum in tribulatione et regno, 26, 2.

In oleum quando missus, et in Pathmos quando relegatus, XVII, 10, 1. Revertitur ab exilio, 11, 2. Rediens ab exilio Ephesum concessit, XXI, 47, 2. Diu vixit, XVIII, 19. Fuit ultimus vivens inter Apostolos, XVI, 651, 2. Cur tandem permixtus diu vivere, *ibid.*

2. *Ejus mors.* XVII, 42, 2. An vivat adhuc, an vero sit vere mortuus, I, 122, 1; XX, 501, 2; XXI, 4, 2. Est vere mortuus morte naturali, et quomodo, XVI, 650, 2. Epheii mortuus est, XXI, 47, 2. Quo anno Christi sit mortuus, XVII, 256, 1. An mortuus anno aetatis nonagesimo tertio, XXI, 6, 2; 389, 1. An corpus ejus resurrexerit, et caelo illatum sit, XVI, 650, 2. Ejus reliquia quomodo Ephesi colantur, 651, 1.

Docuit S. Joannes S. Gregorium Thaumaturgum et S. Joannem Chrysostomum, XVI, 288, 2; XXI, 5, 1. Datus fuit S. Gregorio Thaumaturgo in praepotorem a beato Virgine, XVI, 288, 2. Apparuit S. Virginitatis dicens se esse Apocalypsis vocerem, XXI, 4, 2. Theodosio imperatori contra Eugenium tyrannum denuciator victoriam praebuit, XXI, 4, 2. Specie pauperis elemosynam petiit a S. Eduardo rege suo cliente, ab eoque anulum a digito detractum accepit, quem postea remisit timentem obitus diem per nuntium praedicti, VIII, 143, 4. An venturus sit cum Elia et Henoch contra Antichristum XVI, 650, 1; XXI, 1, 1, 2.

III. *Ejus scripta.* — *Apocalypsis* (Vide verbo *Apocalypsis*). S. Joannes volumen oraculorum ab angelo accipiens, creatus est Propheta, IV, 566, 1. Est Propheta Novi Testamenti, XXI, 1, 1. Vocem cur a tergo audierit, XXI, 27, 1. An vidit Christum ipsum revere in primo capite *Apocalypsis*, 28, 2. Non potuit seipsum in quatuor animalibus docere aut videre, 108, 1, 2. Utrumque Christi adventum descripsit, primum in Evangelio, alterum in *Apocalypsi*, 121, 1. Plura in *Apocalypsi* accepit quam scripserit, 216, 1. In *Apocalypsi* saepe ad liberum quartam *Esdræ* alludit, IV, 264, 1, 2. Saepe etiam ad Ezechielis visiones, XII, 519, 2. Revelationes suas in *Apocalypsi* habuit an intellexerit XI, 51, 2. Quando iterum prophetarum gentibus et populis dicatur, XXI, 219, 1. Auditio nuntio de Babilonis excidio et nuntio Agai, in terram prolebit *ibid.* Quomodo *Apocalypsi* sui subscribat, 410, 2. Quomodo optaret dissolvi, 413, 2.

2. *Evangelium* (Vide *Evangelium S. Joannis*). 3. *Epistola S. Joannis* (Vide *Epistola Catholica*).

S. JOANNIS TYPI ET FIGURÆ. — S. Joannes aquila denotatur, XV, 12, 2; XX, 497, 2; XXI, 3, 2; 411, 1. In caelo specie aquilæ se vidit, XXI, 3, 2;

177, 2. Cur cum calice pingatur, XV, 449, 2 et seqq. Ejus typus fuit Judas patriarcha, XXI, 397, 1. Cur dicitur cum fratre Boanerges, XXI, 4, 1; 387, 2; 388, 2. Est tonitru et fulmen, XXI, 4, 1, 2. Quomodo tonitru et fulgur sit, XII, 488, 4; XV, 678, 2 et seqq. Eo Evangelium scribente, visa fulmina et audita tonitrua, XV, 678, 2 et seqq. Joannes duo, Baptista et Evangelista, duo ubera Christi, VII, 474, 1.

JOANNES MARCUS. Joannes cognomen Marcus alius est a S. Marco Evangelista, XV, 664, 2; XVII, 267, 1. Quare a Paulo discesserit et Barnaba, XVII, 280, 1. Adhasit primum Paulo, deinde ab eo descivit, tandem rursus admissus ab eo, XIX, 214, 1.

JOANNES CHRYSOSTOMUS (S.). 1. *S. Joannis Chrysostomi vocatio ad sacerdotium et episcopatum.* S. Joannes Chrysostomus unde sic dicitur, VI, 63, 2. Corpore exiguus fuit, XIV, 405, 1. Quomodo ad sacerdotium vocatus, XVII, 218, 1. Ejus in sacerdotium ordinandi supra caput advolvit columba, XV, 112, 1. Ei in monasterio degenti apparuit S. Petrus porrigens ei claves, et S. Joannes apostolus ei tradens librum Evangelii, XVI, 289, 1; XXI, 71, 2. El apparens S. Joannes eum illuminavit, 5, 1. Pauli lectione summus evasit ecclesiastes, XVIII, 10, 1. Saadet ejusdem lectionem concionatori futuro, et auctor Cornelius lectionem ipsius Chrysostomi, 4, 1; 10, 1. Hinc S. Paulus ei dux fuit in *Commentariis* in suas Epistolas, 6, 2. Commemantari ad stare visus Paulus, et scribenda dicere, et ejus imaginem in museo habuit, *ibid.* Fugit episcopatum ob curam viduarum, XIX, 209, 1; 236, 1. Albe columbe indicio in patriarcham designatus fuit, XIV, 593, 1.

2. *Ejus episcopatus et virtutes.* Verus suorum fuit pastor, XVI, 470, 1. Apud Arcadium curavit ut que in Phenicia essent idola penitus tollerentur, XIV, 435, 1. Suos ad collectam elemosynæ faciendam cohortatus est, XVIII, 416, 1. Nunquam juravit, XV, 169, 1. Ad limina Apostolorum anhebat, XVIII, 16, 1; XIX, 201, 2. Ad nulla convivia accedebat, X, 81, 2.

3. *Ejus exilium et mors.* Quam parum carcerem, exilium et Eudoxie imperatricis minas curavit, XVIII, 194, 1; 445, 2; XIX, 498, 1. Eum tutati sunt Angeli adversus milites ab Eudoxia ad eum capiendum missos, XXI, 188, 2. Ejus magnanimitas, VI, 63, 2. Quam generose mundi terrore libera vici, XVI, 589, 2. Ejus invicta patientia, XX, 367, 2. S. Joanne Chrysostomo in exilium acto, Constantinopolis urbs terra motu contremuit, XIII, 635, 2. In exilium actus, sui oblitus, curam suorum habuit, XV, 592, 1. In exilio et ærumnis variis gaudebat, XXI, 180, 1 et seqq. Ipse est martyr, III, 667, 1. Ejus corpus immobile, dum adhuc Comanae esset, per supplicem Theodosii imperatoris epistolam factum est mobile, dum ea corpori sancti imponeretur, XII, 762, 2. Quomodo

ipsum a morte locutum, *ibid.* Ejus corpus postea ex Oriente Romam translatum, consultum est in Vaticano, XVII, 38, 2.

4. *S. Chrysostomi scripta, et de quibusdam sensus.* Egregias in Joannem homilias scripsit, XVI, 291, 2. Ejus oratio luminis comparatur, V, 563, 1. Oratorie sua amplificabat, non tamen supra rei veritatem, XVIII, 345, 2.

Improbabiliter Eliam crudelitatis arguit, III, 653, 2. Item zeli nimii, 637, 1. In vocatione ad primam gratiam non favet Pelagianis, XVIII, 592, 2. Docuit peccatum originale cuique homini inhære, 97, 2. Ejus error dicens beatam Virginem in passione deliquisse, 71, 2. Purgatorium asserit, 270, 2. Quia et orari pro defunctis jubet, XIX, 12, 1.

JOANNES CALYBITA (S.). S. Joannes Calybita Constantinopolitans lucem hominum fugit, XIX, 103, 1. Aetatis anno decimo quarto e domo patris in monasterium profugit, XIX, 303, 2. Per multos annos in angulo domus paternæ pauper et inops deluit, VI, 105, 1.

JOANNES ET PAULUS (SS.). Ss. Joannes et Paulus martyrium sub Juliano imperatore subiere, XXI, 277, 1.

JOANNES SILENTIARIUS (S.). S. Joannes Silentarius dicitur, per quadraginta et septem annos siluit, XI, 416, 1. Maximam in Deo spem et fiduciam habuit, VI, 386, 2; X, 201, 2; XIV, 227, 1; XX, 390, 1. Hinc est a leone contra Saracenos protectus, X, 201, 2.

JOANNES ELEMOSYNARIUS (S.). S. Joanni dicto Elemosynario, Patriarchæ Alexandriae urbis, apparuit elemosynia habitus virginis, et exinde factus est in pauperes effusus, II, 15, 1; IV, 285, 1; V, 276, 1; IX, 110, 2; X, 27, 1; 74, 2; XII, 370, 1, 2; XX, 119, 2. Ad elemosynas faciendas accensus est Spiritibus exemplo, XV, 5, 2. Manum habebat liberalem, X, 68, 2. Quanta ejus beneficentia et liberalitas in pauperes, II, 79, 1, 2; XX, 38, 1. Ejus ardens in pauperes affectus, V, 75, 1. Mire in pauperes fuit effusus, XVIII, 478, 2; XIX, 257, 2. Et saepe cum miraculo, XVIII, 478, 2. Pauperes dominos vocabat, II, 494, 2. Omnibus egenibus dabat, XV, 175, 1. Dellebat diem qui non dedisset elemosynam, XVIII, 478, 2. Etiam in mutando liberalis erat, X, 68, 2. Ejus fidei et spes in Deum, XII, 140, 1. Sua omnia pro pauperibus oppignoravit Mauritio imperatori, X, 75, 2. Quo plura erogabat, eo plura a Deo recipiebat, IV, 285, 1; VI, 25, 1; 149, 2; XVIII, 478, 2; XIX, 531, 1. Ad eum avarorum opes deveniebant, VI, 369, 1. Quomodo civis Hierosolymæ castatus et de consilio juverit, XII, 140, 1. Ejus de misericordia axiomata, XIII, 371, 1. Quam ei misericordia ejus compensata sit, *ibid.* Ei ob liberalitatem Deus et homines benedixere, X, 135, 1.

Ejus exemplum de ira moderanda, XVIII, 643, 2. Quid egerit ut principem iræ tenacem ad reconci-

rationem adduceret, XV, 493, 1. Prius cum clerico, a quo offensus erat, in gratiam rediit, quam sacrificium Missae perageret, 163, 2. Quomodo detractores coerceret, VI, 287, 2. Cur publice peccantes taxari nollet, II, 254, 1. Ejus mansuetudo, XI, 633, 1.

Mortem semper prae oculis habuit, II, 122, 2; IX, 260, 1; 419, 1. Sibi mortis memoriam identidem refricabat, X, 283, 2.

JOANNES DAMASCENUS (S.). S. Joannes Damascenus natus Damasci est, XIV, 452, 1. Ejus obedientia, XX, 301, 2. A beata Virgine fuit instructus adversus iconomachos, V, 209, 1. Huic manus amputata resituta a beata Virgine, XVI, 36, 1; XVIII, 144, 1.

JOANNES NANUS EREMITA (S.). S. Joannes Eremita decem annis nihil cibi terreni sumpsit, I, 585, 2. Ejus continentia, XX, 294, 1. Mulierem nullam per annos quadraginta vidit, II, 344, 2. Quomodo operari didicerit, XVIII, 470, 1. Vidit daemones et confudit, 494, 2. Habuit donum propheticum, I, 177, 2. Oleo a se benedicto agros sanavit, X, 276, 2.

JOANNES COLUMBINUS (S.). S. Joannes Columbinus ordinis Jesuitarum institutor, lecta vita S. Mariae Aegyptiaca, conversus est, et mundo vadidit, V, 209, 1.

JOANNES GUALBERTUS (S.). S. Joannes Gualbertus eodem commissam cuidam hosti suo condonavit.

JOANNES PAPA I. Joannes Pontifex quare a Theodorico rege neci datus, X, 552, 1, 2.

JOANNES COMNENUS IMPERATOR. Joannes Comnenus imperator ope beatae Virginis insignes victorias retulit, V, 213, 2.

JOANNES ZEMISCES IMPERATOR. Joannes Zemisces Graecorum imperator ope beatae Virginis Bulgaros et Russos superavit, II, 362, 2.

JOANNES ARAGONIE REX. Joannis Aragonum regis de regum miseria vox, IX, 310, 2.

JOANNES CASTELLE REX. Joannes Castellae rex die dominica equitationi vacans, ab equo cespitiante dejectus et prostratus, II, 272, 1.

JOANNES FRIDERICUS SAXONIE DUX. Joannes Fridericus Saxonie dux male credulus Luthero ducatu excidit, XII, 287, 1. Victus Carolo V. supplex fuit, 319, 1.

JOANNES AUSTRIACUS. Joannes Austriacus, Caroli V. notus, ex ingentibus animis collegi se magni cuiusdam filium esse, VI, 256, 1. Joannes Austriacus insignem de Turcis ope beatae Virginis victorias retulit, II, 363, 1.

JOANNES COLUMNA CARDINALIS. Joannes Columna cardinalis quae spolia de Aegypto retulerit sacro bello praefectus, II, 365, 4.

JOANNES FISCHERUS. Joannes Fischerus Roffensis episcopus episcopatum suum tenenum cum honoratiori commutatio noluit, IX, 344, 2; XVI, 473, 1. Ejus in morte generositas et laetitia,

I, 406, 2; XI, 634, 1. Ductus ad supplicium cecinit, XVII, 157, 2.

JOANNES ABBAS. Joannes Abbas qua via ad perfectionem venerit, V, 32, 2. Mutuabatur libenter etsi non redderet, X, 68, 2. Joannis abbas visio de debito suo spirituali, XVI, 215, 2. Sola Eucharistia diu vixit, V, 274, 1; XIV, 471, 1; XV, 421, 2; XVI, 395, 2. Ejus voluptates spirituales, XI, 251, 2. Quomodo dulcedine interiori perfunderetur, XXI, 54, 1, 2. Adhuc monachus jussus leenam ad abbatem adducere, vincitiam et monasterium adduxit, VI, 126, 2; X, 481, 2. Theodosio imperatori praedixit victoriam contra Eugenium obtinendam, XI, 43, 2.

Alter Joannes abbas aridum stipitem jussus irrigare, eum tandem virentem vidit, VI, 126, 2.

JOANNES THEBEUS EREMITA. Joannis Thebei Ammonis abbatis discipuli rara penitentia, I, 545, 1.

JOANNES PARMENSIS. Joannes de Parma, Franciscanorum generali, celebranti ministravit angelus, II, 210, 2; XVII, 269, 1.

JOANNES DECHERIUS. Joannis Decherii Societatis Jesu elogium, XI, 203, 2.

JOANNES BAPTISTA FERRARIUS. Joannes Ferrarius societatis Jesu Syriacae linguae peritissimus, XI, 401, 1, 2.

JOANNES BAPTISTA ROMANUS. Joannes Baptista Romanus in naufragio cedeus Judaeo tabulam, ex lege ut, si enataret, ferret Christianus, uterque Dei ope enavit, V, 371, 1.

JOANNES FERNANDEZ. Joannis Fernandez Societatis Jesu in Japonia patientie exemplum, XVIII, 497, 2. Illatum a Japonie injuriam patienter excipiens, causa fuit ut Japonese ejus doctrinam sint amplexi, XV, 171, 2.

JOANNES HUARTUS. Joannes Huartus docuit animam esse membratam, XVIII, 443, 2.

JOANNES LUCIDUS. Joannes Lucidus male affirmat Adam fuisse giganteum, III, 78, 1, 2.

JOANNES PLACENTINUS. Joannes Placentinus Antipapa de solo dejectus quas penas dederit populo Romano invadente, XII, 670, 1.

JOANNES LEYDANUS. Joannes Leydanus rex Anabaptistarum monasterii, XV, 509, 1. Ejus prophetium sibi arrogantis nequiti, XI, 44, 2.

JOANNES BOCOLDUS ANABAPTISTA. Joannes Bocoldus anabaptista nominavit Christum, XX, 556, 2.

JOANNES MATHIAS ANABAPTISTA. Joannis Mathiae Anabaptista vesania et impostura, XX, 556, 2.

JOANNES MATHISSONIUS. Joannis Mathissonii Hartenii arrogans temeritas, XI, 44, 2.

JOANNES PRAEFECTUS PRAETORII. Joannes praefectus praetorio Belisarii panem nauticum nullum depravans, quam acriter punitus sit, XIII, 625, 2.

JOANNES PARVUS. Joannes parvus dum in

solitudine sine cibo vivere cepit, spe sua frustratus est, V, 549, 1.

JOANNES DE TAMPES. Joannes de Tampes, alias de temporibus, quot annis vixerit, V, 549, 1.

JOANNES SIMPLEX. Joannis Simplicis Belgae lepida simplicitas, III, 625, 1.

JOAS, filius Gedeonis. Joas filius Gedeonis contra Sichimitas apologo usus est, XIII, 243, 2.

JOAS, REX JUDA. Joas rex Juda in inauguratione accipit, Deuteronomium, IV, 50, 2. Juste privati sacerdotes receptura pecunie propter negligentiam et injustitiam, 52, 2. Ob idololatriam a Zacharia arguitur, quem ideo occidit, 53, 1, 2. Ejus tempore Carthago conditur, Lycurgus fert leges, et Olympiades incipiunt, 54, 1, 2. Joas rex ab amita in domo Domini absconditus, mystice expositus, XXI, 244, 1.

JOAS REX ISRAEL. Joas regi Israel promittit Eliseus auxilium post mortem, IV, 55, 1. Ter tantum percussit terram propter peccata, *ibid.*, 2. Coluit Deum simul et vitulos, 56, 1.

JOB. *1º Job quis fuerit et quando vixerit.* Job, *Prof.* ix; I, 335, 1. Nominis ejus etymon, XX, 209, 2. Jobi genus Scriptura non recenset, XIX, 410, 2. Ejus genus et familia, Job, 617, 1. Job est pronepos Esau, I, 335, 1. Erat rex et regia corona coronabatur, IV, 399, 1. Fuit secundus rex in Idumaea, I, 225, 1; IV, 95, 2. Fuit rex et sacerdos, *Job Prof.* lxi. Magnus erat inter Orientales, 13, 1, 2. In florenti statu valde ab omnibus honorabatur, 568, 2. Virtus Jobum reddebat honorabiliorem, 569, 1, 2 et seq.

2º Jobi sanctitas et virtutes dum fortunatus erat. XII, 599, 2. Sollicite cum Deo ambulavit, XIV, 435, 2. Vestigia Dei secutus est, Job, 489, 1. Omnia opera sua verebatur, 239, 2. Timor Dei reddidit Jobum omnibus superiorem, *ibid.* Deo charus fuit, et perfectissime rectus ac justus, 5, 1; 8, 1; 611, 1. Fuit perfectissime sanctus, 27, 1. Jobi in robur secundum Deum judicandis et exequendis constantia, 629, 2. Cur nemo illi similis, 27, 1. Coram Deo et hominibus virtute fulgebatur, 571, 1. Precibus sustentabat Chaldaeos, II, 263, 2. Erat pater pauperum, Job, 572, 2. Pauperes debitores non vexabat, sed iis debitum condonabat, 631, 2. Debitorum remissione coronabatur, 632, 1. Agricolas non opprimebat laboribus, 632, 1. Erat oculus caeco et pes claudus, 572, 1. Pupillos propinquavit, IX, 148, 2. Quam charus esset domesticis, XIX, 121, 2. Illius in servos aequitas, Job, 617, 1. Jobi in miseris et afflictis beneficentia, 570, 1. Ejus commiseratio in afflictos eximia, 599, 1. Viduarum et orationum erat consolator, 583, 1. Jobi actus misericordiae illustres, 618, 1, 2. Jobo non tam acquisita quam ager a erat misericordia, 620, 1. Miserorum causas investigabat, 573, 1. Job sapientia natura ad judicis munus aptus et comparatus erat, 571, 1. Justitia et iudicium erant Jobi vestimenta, 571, 2. Ejus summa in dicendo

auctoritas, 580, 2. Ejus doctrina erat instar pluviae expellit, 581, 1. Ejus summa gravitas, 582, 1. Etiam in risu gravitatem servabat, 582, 2. Jobo prima sessio ubique deferbatur, ut regi, 583, 1. Job non quaevisit gloriam suam, 624, 2. Rerum splendidarum utpote vanarum et mutabilium contemptor fuit, *ibid.* Job non erat divitiarum servus, sed dominus, 625, 1. Divitiae Jobo non obfuerunt, sed profuerunt ad salutem, 564, 1. Nunquam in propriis divitiis aut factoribus, sed semper in Deo gloriatus fuit, 622, 1; 626, 1. Job perfectam habuit inimicorum dilectionem, 627, 1. Jobi hospitalitas similis Abrahami, 628, 2. Job et Abraham hospitalitatis magistri, *ibid.* Laudatus Job qui sponte sua delicta confitebatur, 629, 1. Job in meditatione mortis sibi nidum struebat, 5577, 1. Job pactum inieerat cum oculis; et quale illud, 602, 1, 2. Qualem sibi continentiae legem indixerit, 605, 1.

3º Jobi calamitates et patientia in adversis. *1º* Daemones adversus Job calumnia, Job, 28, 1. Pergit Satan virtutibus Job detrahere, 29, 1. Cur Jobum Satan vincere nequiverit, *ibid.* Quomodo divitiae obstaculo fuerint quominus Jobum Satan oppugnare voluerit, 29, 2. Adversus Job divina flagella provocat Satan, 31, 1. Omnia Jobi bona Deus demoni tradit, et quare, 32, 2. Plura notanda circa modum quo Deus in bona Jobi diabolo potestatem permittit, 33, 1. A facie Domini Satan fugere festinat, 33, 2 et seq. Qualis egressio fuerit Satan a facie Domini, 33, 1. Jobum Satan aggredi properat, 34, 2. Cur humana adversus Jobum Satan usus est opera, 35, 1. Cur secunda vice ignem de caelo adhibuerit, 35, 2. Cur tam subito tertius nuntius secundum interrupit, 36, 2. Omnimodo inductosa liberorum strages, 37, 1. Cur non in domo patris haec ruina contigit, *ibid.* Quoniam modo illa clades Jobi filii est illata, 37, 2; 38, 4. Quomodo ventus tam solidam domum evertere potuerit, 38, 2. Cur humana operum non utitur daemon ad perdendos Jobi filios, *ibid.*

2º Patientiae Job encomium. Job, 39, 1, 2. Ejus quanta patientia in adversis, XII, 681, 1. Speculum fuit patientiae ejus encomia, XX, 208, 2 et seq. Invictum Job animi robur, Job 40, 1. Quid spiritualiter fuerit significatum scissione vestimentorum et tonsione capitis, 40, 2. Quid litteraliter, 41, 2. Job haud paterni amoris immemor, *ibid.* et seq. Quo sensu Job adoravit, 42, 1. Job terram corruens esse ad praedium adversus diabolum mirifice parat, 42, 2. Praeclarissima Jobi de diabolo victoria, 43, 1. Mira Jobi in jactura honorum temporalium philosophia, 45, 2. In adversis, sicut in prosperis Deum Job prae oculis habet, unde omnipotens accepit consolationem, 46, 1. Tribus praecipuis considerationibus animum Job erigit, 47, 1. Quanto fulgore Jobi virtutem adversitas illustrat, *ibid.* Quo sensu Job nihil stultit contra Deum locutus est, 49, 2.

3º Quanta sit diaboli contra Jobum contumacia.

61. 1. Eisdem sagacitas, et ferocitas, et impudentia, 51, 2; 52, 1. Unde Job e primo cum demone conflictu victor evasit, 52, 1. Quanta cum gloria Job calamitates perpassus fuerit, *ibid.* Quo sensu Job frustra afflictus fuerit, 53, 2. Cur Deus Jobem tantis calamitatibus obrui permisisset, *ibid.* Cur Deus diabolo Jobum occidendi non permisit facultatem, 59, 4, 2. Nec animam Jobi dementare licuit diabolo, *ibid.* Quo ulcere pessimo Job percussus fuerit, 59, 1. Job vere martyr, 59, 2. Infractus ejus remanet animus, *ibid.* Ipsomet diabolus Jobi tortor et carnifex, *ibid.* De Jobi in sterquilino sessione septem magni momenti quaestiones, 60, 1, 2 et seqq. Plena a beato Job de diabolo reportata victoria, 64, 2. In stercore daemonem vicit, X, 99, 2. Invicta et miranda in Deum Jobi fiducia, Job, 65, 2. Quanam fuerit uxor Jobi, 66, 1. Ab uxore neglectus et contemptus, 65, 2. Cur daemon liberis Jobi solam uxorem superstitem esse voluerit, 66, 1. Jobi zelus in vindicandis Dei iuribus, *ibid.* 2. Quasnam mulieres Jobi uxor imitata fuerit, 67, 1. Mira Jobi erga Deum religio, 68, 1. Daemon plene victus, 70, 1.

4. Quanam fuerint amici Job, Job, 71, 1 et seq. Amici ejus, Eliphaz, Baldad et Sophar, fuere reges, IV, 275, 1, 2. Quare amici Job cum non cognoverunt, Job, 72, 1. Quomodo septem illos dies tres amici Job transegerunt, *ibid.*, 2. An licite et qualiter Job diei suo natali maledixerit, 75, 1, 2 et seqq. Qualem diem Job deleri voluerit, 77, 2. Job vult natalem diem suum e calendario expungi, 81, 1. Job optat non fuisse conceptus, natus aut educatus, 84, 1. Quomodo in suis erumnis licite mortem optarit, Job, 85, 1, 2; X, 99, 2. Cur Jobus natalitatis noctem tot injuriis minime dehonestet, Job 85, 2. Jobo erant cibi fastidio, eo quod miseram et vitam prorogarent, 95, 1, 2. Job majora passus quam quis concipere possit, 97, 1. Job in prosperis semper adversa metuebat, *ibid.*

5. Pro sua innocentia disputat Job cum amicis et cum Deo, XIV, 428, 2. Amici Job fuere vere sapientes et pii, Job, 99, 1, 2. Quis fuerit eorum error, *ibid.*, 2 et seq. Non fuerunt haeretici, 100, 1. Eliphaz, aliorum nomine respondet Jobo, praefatione praemissa, 100, 1, 2. Tres amici a demone contra Jobum instigati, 101, 1. Jobi reprehensionem Eliphaz a laudibus orditur, 101, 1, 2. Eliphaz Jobum proprio suo argumento convincere conatur, *ibid.* 2. Job erat peritus amicorum medicus, 102, 1. Amici Job perperam putant ipsum ex desperatione a 1. perturbatione locutum, 102, 1. Eliphaz requirit in Jobo virtutes a quibus ipsum laudari audiverat, 103, 1. Jobum arguit factae pietatis et mercenariae virtutis, 104, 1. Requirit in Jobo patientiam, 104, 2. Perfectionem, 105, 1. Cur Eliphaz Jobo rugitum hominis a. uoxi vocem leone tribuat, 105, 2. Cur Jobum cum tigride conferat, 108, 2. Qualis Eliphaz visio fuerit, 111, 1, 2; 112, 2. Daemon Eliphazo illusit, 111, 2. Tota Jobi tentatio a demone fuit

adornata, *ibid.* Elia et Eliphazi visio in quo mysticam theologiam referat, 112, 2. Eliphaz vera quidem, sed non opportuna loquitur, 115, 1. Quam auctoritatem habeant dicta amicorum Jobi, 119, 2. Amici Jobi erant viri probi, 120, 1. Unde in errorem induci, *ibid.* Eliphaz male putat hominem ob solam culpam in hoc mundo alligi.

6. Quo sensu Job dicat se non promeruisse tantam poenam, Job, 154, 1. Minor erat Jobi gemitus quam doloris acerbitas, 154, 2. Christus, Job et alii sancti plus perpassi sunt quam meruerunt, 156, 1. Verba Jobi non erant indignationis, sed doloris, 156, 2. Quomodo Job et David a Deo sagittis confisi sint, 157, 1. Job Dei sagittas ad exceperit, *ibid.* Cur Job adversitates sagittas appellet, 157, 2. Deus S. Jobum et suos multipliciter probat, *ibid.*, 2. Deus S. Jobum et suos peccandi periculum evadere desiderabat, 163, 1. Job fragilitatis humanae conscientius merito timet, 163, 2. Job non sareus aut aeneus ut dolorem non sentiret, 165, 1, 2. Jobi patientia non est insensibilitas, 165, 2. Jobi amici liberalitatis arguuntur, 166, 2. Eliphazum et suos arguit violatae amicitiae, 171, 1. Arguit tres amicos inhumanitatis, 172, 1. Cur amici Jobi illi optulari timebant, 172, 2. Job amicos arguit avaritiae, ab his nunquam opem petit, *ibid.* Job ab omni hominum placendi studio alienissimus, 173, 1. Jobi et Christi innocentia irreprensibilis, 173, 2. Eliphazi oratio ad increpandum composita, 174, 1. Job ut pupillus injuriis expositus, 175, 2. Jobum refugit adversariorum examen, 176, 2. Adversariis resistere in faciem non veretur, *ibid.* Os Jobi sacrosanctum adytum et promptuarium sapientiae, 176, 2. Jobi in verbis perfectio, 179, 2. Job spe praemii afflictiones omnes superat, 185, 1. Job se cum servo et mercenario componit, 183, 1. Putredo corporis Jobi quanta, 184, 2. Job affectui moribus indulget, et se non pro peccatis affligi testatur, 189, 2. Job et Ezechias sunt penitentiae exemplar, 190, 1. Job noctu secum in lecto meditatur, 192, 1. 2. Job diris somnis infestatur, 193, 2. Job in sterquilino intratur Dei in homines curam, 197, 2. Quo sensu Job salivam suam deglutire non potuerit, 198, 1. Urget celerem a poena liberationem, 200, 2.

7. Baldad in quo Job judicat, se condemnat, Job, 202, 1, 2. Male putat Jobum divine justitiae aliquid derogasse, 203, 2. Male ex Jobi penis eum culpam arguit, 204, 1. Promittit Jobo ad Deum converso omnium prospera, 206, 1. Adicit Jobo ad Deum converso bona prioribus magora, *ibid.* Baldad ad antiquitatem provocat, 206, 2; 207, 1. Job per scirpum et hili ejus per carcerem significatur, et cur, 209, 2.

8. Job tam ingenua vera fatetur in sua refutata, Job, 218, 1, 2. Ex nimia humilitate persuecit sibi se a Deo exaudiri esse, 232, 2. Uisusque cessante affligebatur, 233, 2. Asthmate lacerat, *ibid.* Job et sancti in calamitatibus spem fortium

optent, idque laudabiliter, 236, 2. Job in figuram Christi impius reputatus fuit, 241, 1. Job non vult cum Deo congressus, 242, 2. Petit a metu liberari, ut Deo respondere valeat, 243, 2. Job exemplum hominis afflictii solatium quaerentis, 244, 1, 2. Rogat a se criminis suspensionem amoveri, 245, 1, 2. A Deo petit licentiam liberius loquendi, 245, 2. Petit cur nullus sibi criminis conscius ita affligatur, *ibid.* Deum rogat ut a tortura cesset, cum ipsum exacte noverit, 248, 2. Rogat Deum ut operi suo parcat, 249, 1, 2. Prudenter sibi prospicit ante mortem poenitentia, Job, 259, 2.

9. Sophar Jobo indignatur temere, Job, 262, 1. Job maxime sincerus et rectus ac mundus in conspectu Dei, 263, 1. Sophar optat Deum loqui Jobo ipsumque convincere, 263, 2. Censet Jobum Dei alloquio indignum, *ibid.* Sophar Jobo ad Deum converso omnia prospera pollicetur, 274, 1, 2. Quasi vaticinando praedicat Jobi felicitatem, 276, 2.

10. Job amicorum insolentiam comprimit, Job, 279, 1. Tempore Jobi erat etiam philosophia et scientia annulata, 297, 1. Quomodo dicatur Job cum Deo disputare, 297, 2. Amici Jobi quomodo dicuntur fabricatores mendacii, 298, 1. Consolatoribus Jobi erant medici fallaces, *ibid.* Imprudentiam suam verbis manifestant, *ibid.*, 2. Job attentionem renovat, 304, 1. Ipsam mortem spei fundamentum ponit, 305, 2. Spes Jobi divina providentia nititur, *ibid.* In summa calamitate quam maxime sperat, 307, 2. Job dei doloris et timoris imminutionem, 309, 2. Job eloquens et artis rhetoricae peritus, *ibid.* Jobi singularis in dicendo modestia, *ibid.* Victorum suorum cognitionem petit, 310, 2. Quomodo Jobi gressus in nervo dinumerari dicantur, 313, 2. Job Dei iudicium verebatur, 319, 2. Petit dolorum aliquam intermissionem, 323, 1. Ligno praeciso comparatur, *ibid.*, 2. Mortem optat, 325, 1. Deum supplicat ut ipsum abscondat, *ibid.*, 2. Job spe resurrectionis se sustentat, 326, 2. Semper de ceculis sollicitus Deum propitiatur, 329, 2.

11. Tres sessiones sunt in disputatione amicorum cum Jobo, Job, 333, 1. Eliphaz Jobum arguit audaciae et temeritatis, 335, 2; 336, 2. Non bono zelo contra Jobum movetur, 336, 1. Male Jobum arguit impietatis et blasphemiae, 336, 1, 2. Job suam puritatem non sibi, sed Deo referebat, 340, 1. Cur Job non possit scire se esse justum, 340, 2.

12. Jobi amici erant consolatores onerosi, Job, 354, 1, 2. Job optat ut amici aliquid miseriae experiantur, ut rectius minus consolandi discant, 356, 1. Jobi doloribus neque loquela, neque silentium, aptum remedium erant, 356, 2; 357, 1. Malignus Eliphaz in Jobum animus, 358, 1, 2. Job in lamentis memor fiduciae in Deum, 359, 2. Repente a summa felicitate ad extremam miseriam dejectus est, *ibid.* et seq. Ut signum expositus ad corporis calamitates et ad animae tentationes, 360, 1. Circumdatatus fuit afflictionibus, 360, 2. Jobi viscera

simul cum sanie, felle, etc. per morborum venenientia effusa, 361, 1. Job vulnera super vulnua accipit, 362. Job in summis doloribus cilicium et cinerem adhibebat, 363, 1. Jobi oculi et facies in tumuerunt a fletu, 364, 1. Venter combustus a planctu, *ibid.* Facies contulata praeflata, *ibid.* Qualis fuerit Jobi fletus, 365, 2. Jobi fletus non fuit cum iniquitate conjunctus, 366, 1. Jobi in oratione attentio, *ibid.*, 2. Job Dei testimonio probatur, 368, 2. Optat ante mortem discerni causam suam, 370, 1. Significat sibi extremum vitae imminere, 371, 1. Protestatur se non ob peccata esse alligi, *ibid.* Dei invocatio patrocinium, 372, 1. Job propter infelicitatem abijt in proverbium, 375, 2. Ob populi derisionem ira commovebatur, quam violenter reprimebat, 376, 1. Iterum resomit lamentationes, 379, 1. Neque die neque nocte quietum ullam capiebat, 380, 1. Jobi vita mortis est meritatio, 381, 1. Jobi parentes et cognatio vernes, *ibid.* Jobi consolatio in sepulchro.

13. Baldad Jobum et Eliphazum increpat, 384, 1. Cur Baldad cur Jobo et Eliphazo stomachosus ageret, *ibid.*, 2. Baldad Jobum sultis itacundia arguit, 385, 1. Significat parum referre an Job percat, 386, 1. Amici contra Jobum rabiabant 388, 1.

14. Queritur Job de amicorum inhumanitate, 397, 1. Negis de duris verbis quam de verberibus conqueritur, 397, 2. Ostendit secum agi per totum iudicium, 397, 2. Job frustra pacem invocat, antequam plene omnia amicorum convicia superaverit et exhaustis, 400, 1. Vita Jobi undique erumnis circumdata, 401, 1. Job se arbori evulsae comparat, 402, 1. A propriis servis neglectus et despectus, 405, 2. Cum rex esset, servos suos rogavit, 405, 2. Ab his quos maxime dilexerat desertos et odio habitos, 407, 2. Cur Jobi labijs Satan pepercit, 409, 2. Job labijs non ad Dei offensam, sed tandem usus est, 408, 2. Amicorum consolationem implorat, 409, 2. In miseris suis manum Domini agnovit, 419, 2. Jobi verba Scripturis sacris quovis silico duratioribus insculpta, 413, 1. De Christo redemptore et resurrectione clarissime vaticinatur, 415, 2. Haec Jobi verba male ad resurrectionem metaphoricam detorquebant, 414, 1. Falsi illi amici dant operam ut Jobum capiant in sermonibus, 416, 2.

15. Sophar Jobi verbis commotus varie fluctuat, Job, 419, 1. Sophar tantum sapit in sensu suo, 419, 2. Job postulat attente et patienter audiri, 440, 1, 2. Jobi zelus in causa Dei, 441, 1. Job arguit amicos temerariae opinionis, 447, 1.

16. Eliphaz male in Jobum invehitur, quasi se velit Deo proprocere, 463, 2. Objicit Jobo inhumanitatem et sordidam avaritiam etiam erga fratres, 465, 1, 2. Objicit etiam tyranniam violentiam, 467, 1, 2. Unde Eliphaz Jobo arguit crimina a quibus erat maxime alienus, 469, 2. Promittit Jobo poenitentiam omnium bonorum, 479, 1.

Eliphaz error in quo versetur, 479, 2. Jobo poenitentiam omnem securitatem promittit, 480, 1. Quis sit status controversae inter Jobum et Eliphazum, 484, 1. In quo Eliphaz verum dicat, et in quo aberret, *ibid.* Job cur suam causam cum Deo discutere velit, 485, 1. Job ad Dei tribunal appellat, 485, 2. Rogat Job Deum ut aliquid de potentia sua remittat, 486, 2. Optat ut Deus ostendat quam iustas ob causas etiam iusti hic affligantur, 487, 1.

17* Baldad iterat quae ab aliis duobus sepe et a seipso prius fuerant objecta, scilicet ex infinita Deisublimitate et creaturarum vilitate, probare conatur hominem Deo comparatum non debere, imo nec posse mundum censeri vel iustum, *Job*, 511, 1, 2 et seqq. Baldad a Jobo reprehenditur quasi Deum ut imbecillum adjuvet, 518, 1. Quo sensu Job dicat Deum rapere iudicium suum, 531, 1. Quomodo Job in iudicio Dei philosophetur, 531, 2. Job a mendacio et fictione alienissimus, *ibid.* Job pristinam optat felicitatem sibi restitui, 563, 1. Quos Job vocet adolescentiae suae dies, 565, 2. Deus erat cum Jobo quando ejus commodis invigilabat, 566, 2. Quo sensu dicatur Job pedes butyro lavasse, 567, 2. Quomodo Jobi exemplo ad contemptum nos parere debeamus, 566, 1. Irrisorum Jobi ferina vivendi ratio, 586, 1, 2. Job a suis servis consputus, 589, 1. Fuit cithara sibi illudentibus, 589, 2. Quomodo Jobum tribulationes circumdederunt, 590, 2. Job ab hostibus conclusus effugii nullum locum habuit, 591, 1. Variis modis ab hostibus impellitus fuit, *ibid.*, et 2. Quomodo Job ad nihilum se reductum dicat, 592, 1. Job et electi hic marcescunt, ut in aeternam foreant, 593, 1. Jobo vermes quietem nullam concedebant, 593, 2. Job amico queritur a Deo se non audiri aut respici, 595, 2. Pro bonis mala respicit, 599, 2. Jobi intus erat cruciatus, 600, 1. Ejus summus moeror, *ibid.* Jobi socii draconibus et struthionibus comparati, 600, 2. Morbis et merore extenuatus fuit, *ibid.* Job ad stateram Dei provocat, 610, 1. Job ut aurum tribulationis igne probatus, et in libra iustitiae positus non defecit, *ibid.* Job sibi imprecatur adulterorum poenam si fuerit commaculatus, 613, 1. Optat Deum auctorem et iudicem, 630, 1.

18* Job tres amicos ad metam silentii redigit, *Job*, 634, 1. Elio cur Job indignatus sit et amicis ejus, 634, 2 et seq. Zelo indiscreto ad loquendum movetur, 635, 2. Suam sapientiam jactat, 636, 1. Suas etiam sibi vices loquendi exposcit et amicum Jobi responsiones extenuat, 637, 2. Arroganter jactat se alius meliora locuturum, 639, 2. Loquendi cupidissimus et scientia turgidus erat, 639, 1. Spiritum suum abruptum ut spiritum iaxet, 640, 1. Captat benevolentiam et attentionem, 642, 1. Provocat Jobum ad singulare certamen, 643, 1. Se natura Jobo parem, sed sapientia et eloquentia superiorem jactat, 643, 2. Quoniam Elio in Jobi dictis reprehendat, 644, 1. Argumentum Elio contra Jobum, 644, 2. Elio ad sapientium ju-

dicium provocat, 652, 1. Non satis aequus verborum Jobi interpres, *ibid.*, 2. Job nullibi iudicium Dei mendacii arguit, 652, 2. In quibus Elio Jobum accuset, 653, 1. Quo sensu Elio dicit Jobum bibere sicut aquam subsannationem, et eum gradi cum operantibus iniquitatem, 653, 2. Elio Jobo tanquam stulto et indisciplinato loquitur, 667, 2. Vult Jobum a Deo amplius flagellari in finem, *ibid.* Quantum Elio a iudicio aberret, 668, 1. 2. Falsas Jobo calumnias impingit, 668, 1. Pravus est verborum Jobi interpres, *ibid.* Fingit Jobum Dei negasse providentiam, et putasse Deo ex occatis lucrum accedere, 668, 1, 2. Male putat Deum caelo concludi, 668, 2. Captat iterum benevolentiam et renovat attentionem, 677, 1, 2. Elio Jobo, si respiciat, prospera denuntiat, 682, 1, 2. Elio a Jobo per sarcasum doceri cupit, 703, 1.

19* Restitutio Jobi in pristinum statum. Cur Deus in turbine Jobo appareat, et quomodo se deceptationis se interponat, *Job*, 706, 1, 2 et seqq. Job Dei omnipotentiam et scientiam suppliciter veneratur et agnoscit, 784, 1. Suam improvidentiam confitetur, 785, 1. In quo Job insipienter locutus fuerit, 785, 2. Quantum Job ex Dei monitione profecerit, 786, 1. Job prophético spiritu cumulat, 787, 1, 2. Job nobis exemplum poenitentiae dedit, *ibid.*, 2. Amicis Jobi Deus irascitur, *ibid.* Praescribit eis modum reconciliationis, 788, 2. Job datur amicis in mediatorem, ut ipsos Deo reconciliat, *ibid.* Propter Jobum Deus ejus amicus parit, 789, 1. Tres amici Jobo reconciliantur, ipsique victimas afferunt Deo offerendas, *ibid.*, 2. Jobi et sanctorum preces efficaces, 790, 1. Magna Jobo praestatur gratis ut non habeat inimicos, 790, 1. Quomodo Deus dicatur conversus ad poenitentiam Jobi, 790, 1, 2. Job orando pro inimicis felicitatem sibi impetrat, 790, 2. Fructus sustententiae Jobi, *ibid.* Ejus restitutio in facultate, XX, 210, 2. Job pristinae felicitati restitutus iterum ab amicis agnoscitur et visitatur, *Job*, 791, 2. Jobi in amicis excipiendis humanitas, 792, 1. Qualia munera Jobo sint oblata, 792, 2 et seq. Job omnia recepit duplicia, 793, 2. Dubium an ex eadem uxore posteriores liberos Job genuerit, 794, 1. Verissimiles omnes sunt ex eadem, *ibid.*, et 2. Cur Job non receperit etiam filios geminatus, sed aequali numero cum prioribus, 794, 2. Tr. + nomina filiorum Jobi quid significent, *Job*, 794, 1; XX, 210, 2 et seq. Tres filii Jobi tres status generis humani representant, ut et tres vias vitae spiritalis, *Job*, 795, 2. Erant feminarum suae aetatis pulcherrimae, *ibid.* Sunt typus animae perfectae, *ibid.* Cum fratribus aequalitatem addeat, *ibid.* Job restaurat annos a calamitate, 796, 1. Habuit vite diuturnae benedictionem, *ibid.* Vidit filios filiorum in quartam generationem, 795, 2. In exemplum nobis est propositus, *ibid.* Job primus homines ad morum compositionem reformavit, IX, 6, 1. In quibus fuerit Tobiae similis, IV, 276, 2.

5* *Johi mors.* Job mortuus plenus diem, *Job*, 19, 2. Quot annis vixerit, I, 335, 4. Quando mortuus fuerit, II, 296, 2. Ejus sepulchrum in Trachonide, 263, 2. Salvatus fuit cum posteris in lege naturae per fidem Dei, XVIII, 62, 1; 163, 1. An cum Christo in carne resurrexerit, XIV, 46, 1, 2. Fuit typus Christi, et in quibus, *Job*, 359, 1; 403, 1; 613, 2; XX, 209, 1.

6* *Johi liber.* Jobi liber est vera historia, et canonice auctoritatis, difficilis et obscurus, *Job*, Praef. xli. Opus suum Job carmine conscripsit, X, 434, 1. Quia arabice scripsit et in Arabia vixit, multas voces et consuetudines arabicas usurpat, XIII, 248, 2. Spiritu sancto inspiratus sua gesta scripsit, XIX, 304, 2.

JOEL. *Johel* hebraice tria significat, unde dicitur, II, 170, 1.

JOCHABED. Jochabed mater Mosis an fuerit filia, an neptis Levi, I, 438, 1.

JOCUS. Jocos mensales moderabatur symposiarum, X, 142, 1. Joci amicorum non sunt in malam partem accipiendi, 364, 2. Joci Christianorum quales esse debeant, XVIII, 651, 1, 2.

JOEL. Joel quando floruerit, XI, 58, 2. Ubi sit natus, de qua tribu, ejus filius, XIII, 475, 1. Joelis et patris ejus etymon quid significet, *ibid.*, 2. Quando et quibus prophetarit, 255, 2; 475, 1. Soli Judae et Benjamin prophetat, 475, 1. Eo pene tempore prophetavit quo Osee sub Ozia, Joathan, Achaz et Ezechiae regibus, *ibid.*, 2. An prophetarit sub Manasse post excidium Samaritiae, *ibid.* Quid prophetae, XI, 58, 2. Captivitate Babylonicam comminatur, XIII, 476, 1. Ejus argumentum, *ibid.* Joel praenuntiavit signa iudicio extremo praevia, XXI, 441, 1. An sit ad litteram unus de tribus illis angelis quos S. Joannes in *Apocalypsi* vidit falcebas messes dementes, XIII, 522, 1. Ejus hieroglyphica, XIII, 258, 1, 2. Ejus enigmata, 266, 2. Ejus adagia, 270, 1, 2. Joel est inter sanctos relatus, 476, 1.

JOEL urbis Hierosolymae praefectus, Joel fuit primus urbis Hierosolymae reedificatae praefectus, IV, 255, 1.

JOHANAN. Johannan Rabbini de templo Hierosolymitano valentinum, XIV, 485, 1.

JOIADA. Joiada sacerdos alio nomine dictus Barachias, XV, 497, 1. Joiada fuit summus sacerdos, IV, 51, 4. Juste amovit Athathum, regnumque dedit Joas suo nepoti, *ibid.* Ejus elogium, *ibid.*

JONADAB. Jonadab cum Jehu Baal et Baalith everit, XII, 250, 2.

JONAS. 1* Jonas ex Geth Zabulonide est oriundus, XIV, 23, 2. Quid nomen ejus hebraice, 40, 1. An fuerit filius viduae Sarephitanae quem Elias vite restituit, III, 645, 1, 2; X, 507, 1; XIV, 23, 1, 2. An adolescens ille qui unxit Jehu in regem, XIV, 23, 4. Quando floruerit, XI, 59, 2. Ejus historia paucis perstricta, *ibid.*, 2.

2* Quando prophetarit et sub quo rege, XIII,

255, 1; XIV, 23, 1, 2; 52, 2; 154, 1. Paucis annis praecessit Amos, XIII, 255, 1. Quid scribat, XI, 59, 2. Praedixit Ieroamo regi Israel victoriam de urbibus quas Syri Israel abstulerant, IV, 59, 1. Ejus hieroglyphica, XIII, 259, 2. Ejus adagia, 271, 1.

3* Jonas in Ninive mittitur, XIV, 28, 1. Praedicare jubetur illi excidium, 28, 2. Quomodo fugerit in Tharsis, 29, 4, 2. Quomodo nauta ab eo petant quo vadat, 30, 1. Cur Deum fugiat, *ibid.*, et 2. Deum fugiens in pericula incidit, *ibid.* Tempestate jactatur, 32, 2. Cur sopore gravatus navi dormiret, 33, 1. Remorsum conscientiae vex legat a Deo sensit, *ibid.* Fors quomodo super illum ceciderit, 34, 2. Quomodo se esse Hebraeum dixerit, 35, 1. Ejus charitas magnanimitas et poenitentia, 36, 1. Cur cum Deus in mari proci vellet, *ibid.* A nautis qua restrictione in mare missus, 37, 1. A ceto devoratus est, 38, 1, 2. Quatuor miracula in ceto circa eum facta sunt, 39, 2. Pressus angustus ad Deum redit, 40, 1, 2 et seq. Mox ejus opus sensit, 41, 1. Spendet se iterum ad templum ad gratias Deo agendas, 41, 2. An a ceto vectus et ejectus sit in mari Rubro, 42, 1. Ejus angustia similis fuit angustia Christi in horto, 43, 1. Gerit curam pro salute animarum, *ibid.*, 2. Ejectus ceteri Joppen, et cur, 44, 1. Jonas absorptus et ejectus a ceto est signum Christi patiens, mortui et resurgens, XIV, 41, 2; 44, 2; 45, 1; XV, 311, 2 et seq.; XVIII, 399, 1. Ejus et Christi antitheses, XV, 313, 2. Est index resurrectionis mortuorum, XIV, 46, 1, 2. E ceto liberatus, statim adiit templum ut vota persolveret, 47, 1.

4* Quo tempore Ninivitis praedica verit, XV, 313, 1. Missus est ad Sardanapalum, XIV, 24, 1. Quomodo viam tridui diei unius destinatione compleverit, 50, 1. Tertium Ninive, partem praedicando obivit die primo, *ibid.* Oraculum suum frustrari videns, cur sit afflictus, 57, 1, 2. Laboravit indiscreto honoris propter amorem, *ibid.* Ninivitas puniri optans indiscreto zelo, peccat venialiter, *ibid.* Post quadragesimum diem praedicationis suae afflictus egressus est Ninive, eventum expectans, 58, 1. Nullam cladem sequi videns, murmuravit, *ibid.* Quomodo Ninive maledicens in Judaeam redierit, 60, 2. Jonas cum dixit juxta Septuaginta: *Adhuc triduum, et Ninive subvertetur*, mysterium resurrectionis innuit; et juxta textum hebraicum: *Adhuc quadragesima dies, innuit* mysterium ascensionis Christi, 206, 2.

5* Jonas sepulchrum non fuit in Ninive, sed in Palestina, XIV, 49, 2. An fuerit e sanctis qui cum Christo resurrexerit, 26, 2; 46, 1, 2. Sanctorum catalogo adscriptus est, et monacho cuidam sancto cum aliis Prophetis apparuit, 25, 1, 2.

JONATHAN. Jonathan unus ex fortibus David secundi ordinis, III, 529, 2; 530, 2.

JONATHAN alter. Jonathan pater Jaddo ~~was~~ Jeddoo: summi Pontificis, IV, 256, 1.

JONATHAS filius Saiti. Jonathas Philistæos præsidarios e Gabaa eiecit, III, 334, 1. Instinctu Dei cum armigero castra Philistinum invasi, 343, 1. Eodem instinctu capit omen, 345, 1. Ipsius conspectus hostibus formidabilis, 345, 2. Philistæos quitos aggressus est, 346, 1. Miraculo terræ motu Deus eos turbavit, *ibid.* Non peccavit mel comedendo, sed patris legem reprehendendo coram populo, 348, 1. Ejus comestione manifestari Deum voluit ut scandalum cessaret, et quia male patris legem reprehenderat, 351, 1. Amor ejus in Davidem in similitudine morum fundatus, 380, 2. Patri fuit dissimilis, *ibid.* Plus Davidem dilexit, quam impium patris mandatum, 386, 1. Vaticinatur Davidi regnum, 392, 1. Mentitur ut Davidem salvet, 393, 2. Est salvatus, 431, 1, 2. Typus fuit Christi, 345, 2.

JONATHAS filius Mathathie. Jonathas Mathathie filius cur dictus sit *Apphus*, sive *ira consili*, IV, 418, 2. Quas Philistinorum urbes cepit, XIV, 455, 2. Quomodo separator Azoti, *ibid.* Mortuo Juda Machabæo principatum suscepit, IV, 458, 2. Cæso hoste Jordanem transiit, 459, 2. Tota Judæa cum suis exclusus Bethsessen munit: obsidetur, et hoste cæso, ab obsidione eam liberat, 460, 2; 461, 1. Pacem cum Bæchide iit, *ibid.* 2. Cur sedem sibi elegerit in Machmas, *ibid.* Recepta Jerusalem, pontificalia vestimenta induit et munia pontificis exeret, 465, 1. Licite adjuvit Alexandrum contra Demetrium, 466, 2. Magnis donis gratiam Demetrii iit, 462, 1. Copiis Syriacis instructus varias urbes expugnat, 473, 2. Solus aciem inclinatam restituit et victoriam deperditam recuperavit, 474, 1. Occiditur cum filiis ad Baseman a Tryphone cur, 480, 2. Quo anno, *ibid.*

JONATHAS pontifex. Jonathas pontifex æquus erat et dexter, XVII, 126, 1. A Peice præside interfecti jussus, 408, 1.

JOPPE. Joppe descriptio, unde dicatur, quæ ibi gesta, XIV, 32, 1; 42, 1; XVII, 225, 1. Quantum distet a mari Rubro, XIV, 52, 1. Ibi Jonas navem conscendit cum a Domini facie fugeret, XVII, 225, 1. Joppen totius Judæe portum commodissimum capit Simon Machabæus, IV, 485, 1. Pro ea centum talenta, 490, 2. Nunc *Japho* vel *Japha* dicitur; Turcis *Zapha*, IV, 324, 2; 485, 1.

JORAM REX ISRAEL. Joram rex Israel, licet infidelis, cilicio vult placare Deum, IV, 34, 2. Jurat se Eliam occidurum, *ibid.* Statim eum mandati de Elisee cæde pernit, *ibid.*

JORAM REX JUDÆ. Joram filio Josaphat regi Julia Elias ex paradiso litteras mittit, IV, 169, 1, 2. Ego per istas litteras mortem est comminatus, X, 507, 2. Ejus fatalis mors, *ibid.*, 2.

JORDANIS. 1. Jordanis unde dicatur, VIII, 82, 1, 2; XV, 97, 2. Jordanis origo, II, 377, 2; 132, 1. Jordanis ingreditur una parte, et alia egreditur mare Mortuum, ejusque aquis ex parte dul-

corat, convolvit quoque efficitque tumulos arenarum, XII, 851, 2. Ab uno mari in alterum fluere terminabat Chananaeam ad Orientem, 855, 1. Fuit medium Terræ sanctæ, XIV, 148, 1. Jordanis enim resolutione efferebatur, XIV, 486, 1. Exundat tempore veris, IX, 659, 1.

2. Jordanis fluvius unde sacer dicitur, IX, 659, 1. Septem in eo mirabilia contigerunt, II, 377, 1, 2. Jordanis divisio miraculosa, III, 19, 1. Mons ex aqua natus, visus ad viginti locorum spatium, 20, 2. Jordanis aqua a Christi in ea baptismo incorruptionis donum accepit, XV, 110, 2. Typus est baptismi, IX, 669, 1. Jordanis viros sanctos designat, *Job*, 764, 2.

JORDANIS (B.). Beati Jordanis S. Domini successoris de elemosyna sua indigne collata responsum, IX, 369, 1. Beatus Jordanis cur a Deo in mari submergi permissus, IV, 458, 4; XVII, 433, 1.

JOSAPHAT REX JUDÆ. 1. Josaphat zelus, reformatio iudicium, et victoria precibus obtenta, IV, 162, 1, 2. Fuit erga divina bene animatus, XII, 372, 2. Pius fuit, in pietatem tamen peccavit, X, 525, 2. Unicum epus peccatum, IV, 165, 1. Ei quam nocuerit improborum societas, XII, 279, 1. Josaphat peccavit, eo quod amicum ad fœdera, etc., fecerit cum impio Achab, III, 674, 1. Ideoque puniatur, *ibid.* Non abstulit excessa Deo dicata, sed idolorum tantum, 674, 1. Josaphat an sepultus in Sion, an in valle Josaphat, XIII, 515, 2.

2. Quæ sit vallis Josaphat, ad quam congregantur in die iudicii omnes homines, an sit incertus aliquis locus, sed indefinite significat locum iudicii? XII, 543, 1, 2. An certa sit vallis, sed adhuc inominata, quæ ab evento, puta a iudicio Christi, nominanda sit vallis Josaphat, unde iudicii Domini, *ibid.* Auctor censet esse nomen vallis certæ, sitæ inter Jerusalem et montem Olivæ, *ibid.* Ejus descriptio, XIII, 515, 1, 2; XIV, 280, 1. Vallis Josaphat est vallis Cedron, XIV, 280, 1. Immediatè adjacet urbi Jerusalem, XV, 457, 2. Subiacet monti Olivæ, et urbi Jerusalem vicina est, XVII, 62, 2. Vallis Josaphat Jerusalem quousque pertingat; cur hæc vocetur Pila a Sophonia, XIV, 280, 2. Unde dicta sit vallis Josaphat, XIII, 515, 2. In hac quoque valle idololatræ et idola a plis regibus combusta sunt, fuit cæmeterium Jerusalem; ibi quoque erat gehenna, in qua Moloch infantes cremabantur, 515, 4; XVI, 118, 2. Vallis cadaverum juxta Jerusalem que sit, unde dicta, XII, 234, 2. Quæ sit vallis cinerum, *ibid.* Vallis in qua Judei sepeliebantur, dicta est cadaverum cineris, calvaria et regis mortis, 155, 2. In ea est hortus in quo Christus captus est a Judæis, in eadem sepulta est beata Virgo, XIII, 512, 2. An in ea sint inferni fauces, *ibid.* Cur vocetur vallis concisionis, 522, 1, 2. In quam valdem Josaphat, et quas gentes deducendas a Deo dicit Joel, *ibique* iudicandas, variè afferuntur sententia, 515, 2 et seq. In valle Josaphat an omnes resurrecturi sint,

XII, 757, 1. In ea fiet iudicium extremum, XVI, 118, 2; 606, 4; XIX, 132, 2. Quomodo ea omnes homines capiet, XIX, 134, 2.

JOSAPHAT REX INDIE. Josaphat rex Indorum patrum ejusque regnum Christo asseruit adhuc adolescens, XI, 263, 1. Quam pius fuerit, II, 462, 2. Ex his que apud inferos vidit, in agritudine incidit, et virum defectum, 424, 2. A Barlaam conversus, in eremum secessit, X, 346, 1. Factus eremita, duro carnem cilicio strinxit, XV, 96, 2. Quod Barachia sibi in regno succedenti præceptum dederit, XIII, 370, 1.

JOSCIONIS. Joscionis monachi defuncti ex ora quinque enate sunt rosæ cum inscriptione nominis *Maria*, V, 310, 2; XVII, 268, 2.

JOSEDEC. Josedec fuit frater senior Esdræ, IX, 200, 2. Huic pontifici in Babylone mortuo successit filius suus Josus (*Vide Jesus*).

JOSEPH PATRIARCHA. 1. *Joseph* vox quid significet, I, 299, 2; X, 529, 1. Symbolice significat discretionem, 300, 1. Quo anno Jacobi natus, 300, 2. Quomodo fuerit typus Christi patientis et resurgentis, 337, 1. De quo crimine fratres accusaverit, *ibid.*, 2. Fratres vere accusavit, VI, 8, 2. Quæ crimina fratres impegit juxta Rabbinos, *ibid.* Cur a patre præ aliis fratribus dilectus, I, 338, 1. Quatuor cause invidiæ fratrum in eum, 338, 2. De ejus somnio, 339, 2. Missus in cisternam significat Christum ad inferos descendentem, 341, 1. Quomodo venditus sit, 341, 2. An plurius quam Christus venditus, *ibid.* Ejus spes et fiducia de suo somnio, 351, 1. Servorum est exemplar, XVIII, 671, 2. Quam prudenter in omnibus se gesserit, V, 353, 1. Renuit adulterium cum heræ, 354, 2. Ejus invicta constantia, 352, 2 et seq. Varia passus est, in castitate et patientia fuit mirabilis, X, 529, 1. Ejus fortitudo in quo emicnerit, V, 515, 1. Cur pallium in manu heræ reliquerit, I, 352, 1. In hoc actu relucent quinque virtutes ejus heroicæ, 353, 2. Quam generose adulteram repulerit, fuit in hoc Christi typus, 354, 2. Fuit in eo actu martyr, ac typus Joseph sponsi beate Mariæ Virginis, *ibid.* Quomodo somnia aliorum incarcerationum explicuere, 356, 1. Fuit tribus annis in carcere, et quid hoc significet, 355, 2. Cur triennio in carcere sit detentus, *ibid.* Juxta S. Augustinum in carcere tandiu mansit, quis in homine speravit, I, 359, 1, X, 24, 1. Explicat Pharaonis somnium, I, 359, 2.

2. Quomodo Joseph a Pharaone constitutus sit princeps totius Egypti, I, 360, 2. Quomodo tunc honoratus fuerit, *ibid.* et seq. Ejus honores cum calamitatibus quæ antea passus est, conferuntur, 361, 1, 2. Joseph patri obediendo, principatum Egypti meruit, V, 35, 1. Servus licet, ob sapientiam et prophetiam ad principatum Egypti est evectus, VI, 11, 1, 2. Hic ita exaltatus, est typus Christi Salvatoris, I, 362, 1; IX, 214, 1. Est exemplar divini providentiæ, *Job*, 129; 1. Chronologia anno-

rum Joseph huc usque, I, 362, 1. Ejus anni annis Jacobi adaptantur, *ibid.* Quomodo uxorem accepit, *ibid.* De filiis ei in Egypto natis, *ibid.* Ei adaptantur nomines Serapidis derivationes, 363, 1. Multa docuit Egyptios, 364, 1.

3. Cur Joseph in Egypto viginti tres annos existens nihil patri significavit, I, 365, 2. Qua ratione fratres suos exploratores vocet, 366, 1, 2. Quomodo et an juret per Pharaonis salutem, 367, 4 et seq. Cur fratres tribus diebus carceri tradat, 367, 2. Quomodo et quam liberaliter fratres convivio excipiat, 372, 1, 2. Quomodo scyphum in sacco Benjamin ponere jubeat, 374, 1 et seq. An et quomodo hoc scypho divinare et augurari solitus, 375, 1. Quam in fratres peccantes scribit benignus, XIV, 58, 1. Ejus benignitas dum se fratribus manifestat, I, 377, 1. Est figura Christi se fratribus manifestans, *ibid.* Ejus modestia a fratres suos pastores dicitur, 381, 2. Quomodo patrem et fratres ante Pharaonem sicit, 383, 1. Fratres ad officia in Egypto evertere noluit, *ibid.*

4. Jacob pater Josephi jam mortuus ei benedixit, futuraque pronuntiavit, quas fuerit ejus beneficii et quotplex, I, 498, 1, 2; 410, 1, 2; II, 529, 1. Quid allegorice significet ejus pinitudo, 408, 2; 410, 1. Quam recte Joseph vocatur Nazareus, 411, 2 et seq. Fuit Nazareus septuaginta, II, 529, 2. Quomodo juvenens, *ibid.* Joseph a patre duplicem hæreditatem accepit, XII, 854, 1, 2. Patrem disfunctionem luget, I, 415, 1, 2. Quomodo fratres consoleretur, ostendens se esse omnium præteritarum injuriarum immemorem, 416, 1.

5. Joseph moritur, I, 417, 1. Periodus ejus vitæ, *ibid.* Mandat ante mortem ut ossa sua in Chanana ferantur, 417, 2. Quid hoc anagogice significet, *ibid.* Per talem voluit in Chanana transferri, XIX, 482, 2. Quomodo Moyses ex Egypto eum detulerit, I, 551, 4. Demiraculosa ejus ossium inventionem, *ibid.* Ex Egypto in Chanana a portata fuerunt, X, 320, 1. An aliquod miraculum tunc patravit, 530, 1. Quomodo ejus ossa dicantur prophetasse, XVIII, 387, 2. Ejus elogium, cum Henoch comparatur, X, 529, 1. Joseph cur vocetur dærem tribus schismaticæ, XII, 220, 2; XIV, 20, 2; XV, 481, 1.

JOSEPH (S.). 1. S. Joseph quomodo poterit esse filius Jacob et Hebræi, XVI, 94, 2 et seq. An in utero matris sanctificatus fuerit, XV, 58, 2. Fuit celestis et virgo, XV, 33, 2; X3, 648, 1. Sua virginitate meruit ut fieret conjux beate Virginis, XV, 58, 1. In observationem voti virginitatis quod beata Virgo voverat consentit, etiam ante conceptionem, XVI, 22, 1. Beate Virginis famam et virginitatem totatus est, XV, 63, 2; 315, 2. Ab ea omne bonum et multum sanctitatis et quotidiana ejus conversatio accepit, VI, 494, 2; XV, 58, 2. A S. Joseph, mox a conjugio cum beata Virgine, exemptus fuit omnis fove bilis, VI, 592, 2 et seq. Ejus dignitas et prerogativa fuit essa maritus beate Virginis, patrem Christi; et uterque eum

mopere amavit et coluit, XV, 57, 2; 62, 1; XXI, 45, 2. Ejus officium et ministerium fuit nobilissimum, XV, 58, 1. Factus est secretorum divinorum participans, et summarum Christi et beatæ Virginis virtutum quotidianus inspector: fuit eximia sanctitatis, et raræ naturæ et gratiæ dotibus a Deo instructus, *ibid.* In gratia et gloria antecellit Apostolos et Joannem Baptistam, *ibid.* Censetur later primos sanctos, VI, 514, 1.

2° S. Joseph nesciebat initio beatam Virginem de Spiritu sancto concepisse, XV, 65, 1. Cur eum voluit dimittere, 66, 1. Quomodo non cognoverit Mariam donec ipsa Christum peperit, XV, 69, 1, 2, XIX, 362, 2. Joseph Mariam ad Elisabeth euntem non est comitatus, sed ei ancillam associavit, XV, 66, 2; XVI, 28, 1.

3° Quo pacto Joseph Christi pater dicatur, et quomodo fuerit jure et vero sensu Christi pater, XI, 214, 1; XV, 57, 2; XVI, 76, 1. Per Joseph Christum in regnum Juda successit, XV, 56, 2. Ejus pater et avi ferre maximi natu et primogeniti, ut jus regni Davidis ad eos devolveretur, *ibid.* Joseph habuit in Christum paternam auctoritatem, 57, 2. Cur ejus nulla mentio fiat in Magorum adoratione, 80, 2. Cur Archelaum declinavit, 90, 1. Jussus ab angelo ex Ægypto in terram Israel redire, Judæam intellexit, sed auditio ibi Archelaum regnare, in Galileam recessit, cur, 90, 1 et seqq. Habuit beatam Virginem adjutricem in educatione Christi, et in virtutum profectu quam fuerit sanctus, X, 242, 2. Crevit de die in diem in amore et reverentia Christi: fuit angelus potius quam homo, XV, 58, 2. Non habuit aliam uxorem, quam beatam Virginem, 315, 2. Per eum beatæ Virginis sponsus virginem Christus (quodammodo) in mundum intravit, et per alium Joseph exivit et sepultus est, 638, 2.

4° Joseph videtur vita functus ante passionem et mortem Christi, XV, 58, 7. VI, 328, 1; 617, 1; 618, 2. Post mortem una cum Christo resurrexit, XV, 58, 1. Ei debetur summa dulcia, 57, 2. A S. Theresia magno in honore habitus fuit, 58, 2.

JOSEPH ab Arimathea. Joseph ab Arimathea erat senator Judæorum, et ibi habitabat; noluit suscribere sententiam collegarum Jesum damnantium, XV, 638, 2. Erat Christi discipulus, ejusque corpus audacter a Pilato petiit, 139, 1. Quid Pilato allegarit ad ipsum impetrandum, *ibid.* Corpus Christi gratis, a Pilato accepit, 639, 2. Id sepulchrum sindone munda involvit, *ibid.* Mira de eo historia, 639, 1, 2. E. Judæa ablegatus, in Anglia Christi fidem prædicavit, 639, 2.

JOSEPH Maria filius. Joseph vel Joseph frater Jacobi Minoris fuit e septuaginta discipulis Christi, XV, 336, 2. Joseph statuitur quasi in Apostolum eligendus, XVII, 70, 1. Ejus cognomen fuit Barsabas, *ibid.* Unde dictus sit Justus, 70, 2. Cur non sit electus in Apostolum, *ibid.* Factus est postea episcopus Eleutheropolis, *ibid.*

JOSEPHUS FLAVIANUS. 1° Josephus a familia Flavia, Titi Flavii nomine natus, XVIII, 37, 2. Uxorem e Creta duxit, XIX, 326, 1. E spelunca extractus ad Vespasianum deductus est, XIV, 282, 1. Vespasiano prædixit imperium, XVIII, 8, 2.

2° Josephi historici fides non est in omnibus recta, et sæpe vacillat, quia gentem suam extollere, ejusque facta contra veritatem exornare, ejus vero probra tacere satagit, II, 250, 2; III, 351, 2; X, 478, 2; XIII, 83, 1; XIV, 342, 2; 343, 1. Multa falsa suis historiis intersertit, IV, 492, 1. Ejus errores aliquos, XV, 689, 1.

Josephi error de altaria Josue facta de lapidibus Jordanis, III, 23, 1. Falso narrat exitum urbis Hai, 52, 2. Error chronologicus, 121, 1. Ejus mendacium supponendo *tertio die pro cras*, 323, 1. Aliud ejus figmentum de Jonathâ irruente in Philistinos dormientes, III, 345, 2; 346, 1. Aliud mendum ejusdem habentis *quadraginta millia, pro quadringenta millia*, 356, 2. Scripturæ contrarius mortem Sathis narrando, 434, 1. Aliud error ejusdem pro *octingentis* ponentis *nongentos*, 528, 2. Alius error similis, 534, 2. Iterum alius, 576, 2. Alius error de propheta a leone occiso, 625, 1, 2; 626, 2. Male numerat annos ab egressu Israelis ad templum edificatum, 673, 2. Alius error: in computa Josephi, 564, 1. Reticula narrat de fonte aquarum ab Eliseo sanata, in, 22, 2; 23, 1; XX, 102, 1. Ejus animositas, 31, 1. Apparet ei angelus Michael, 31, 2. Ejus religio erga angelum, 32, 2. Circuits septem Jerichuntis ad quid, 37, 1. Josue Dei instinctu Jerichuntim combussit, 37, 2. Josue metum fugamque simulans Haenens ad se insequendum elicit, quatenus licite, 49, 1, 2. Quo ritu urbem Hai expugnarit, III, 51, 2; X, 468, 1. Elevatio clypei Josue fuit signum Christi crucifixi, III, 51, 2. Licite imivit foedus cum Gabaonitis, 56, 2. An juramentum a Josue et principibus datum Gabaonitis obligarit, 57, 1, 2. Josue contra quinque reges Chanæos debellans, mandat soli in virtute Dei, 63, 1. Ut victoriam prosequeretur, stitit solem et lunam, X, 468, 2, et seqq.; XIV, 259, 1; *Job*, 223, 1. Stetit sol et quamdium, III, 63, 2. Quid hæc stitio solis anagogice, allegorice et tropologicè significet, 62, 2, et seqq. Josue quasi rex colorum illis imperat, 64, 2. Non ex insolentia possit suos colla quinque regum calcare, sed ob justas causas, 65, 1. Sapienter usus victoria, *ibid.*, 2. Ejus victoria, 3, 65, 2; X, 467, 2. Non omnino totam Chanæam subegit, III, 68, 1. Chronologia gestorum ejus, 77, 1. Nihil dedit carni et sanguini, 89, 1. Ejus modestia, 94, 1. Est exemplar principum et optimi imperatoris speculum, 1, 1, 2; 94, 2. Chronologia ætatis ejus, 106, 1. Miracula duo in ejus memoriam, 106, 2; 107, 1. Quia solem stitit, sol ejus sepulchro insculptus, 64, 1; 106, 2. Cur ejus mors non plangatur, X, 467, 2. Josue typus fuit Christi, III, 7, 1; IX, 20, 1, 2; X, 467, 2; XIII, 265, 2; 319, 2. Josue est prodromus fidelium testimonium Dei, XIII, 441, 1. Josue conscripsit sua diaria,

successi, XIV, 490, 1. Eorum misera sors, 276, 2. JOSIAS filius Sophonie, Josias filius Sophonie fuit aurifer, hinc ejus nomen coronæ quam fecit, fuit incisum, XIV, 431, 2. An fuerit quartus dona offerentium, 432, 1. Alio nomine dicitur Hem, 436, 1.

JOSUE. 1° Josue nomen quod sonet, X, 467, 2. Ejus nomen miraculosum, III, 2, 1. Josue idem est quod *Jesus*, XVI, 68, 2; XIX, 29, 1, 2. Jesus idem est quod Osse et Christum in suo ducatu repræsentat, XIII, 276, 1.

2° Josue electus fuit a Deo immediate, non ab hominibus, III, 5, 1. Ob virtutes eligitur a Deo dux Israelis, 7, 2. Primus hominum virginitatem servavit per totam vitam fuit celebs et virgo, 1, 2; 110, 1; X, 467, 1. A Deo est missus, XVIII, 546, 2. Fuit successor Moysi in regimine populi et spiritu prophético, X, 467, 1. Unde fuit propheta, *ibid.* Ut propheta, non ut princeps, sacerdotibus imperavit, III, 48, 2. Ejus laudes, 1, 2. In nullo culpabilis, in omnibus laudabilis, 2, 2. Ejus continentia et liberalitas, X, 467, 2. Ejus vexillum, exemplum regis, III, 8, 4.

3° Josue fortitudo data a Deo, X, 466, 1. Salutem Israelis attulit, *ibid.* In arctis constitutus Deum invocans eo fuit exauditus, 471, 2. Transitio Jordane, in ejus medio alveo duodecim erexit lapides, III, 22, 2; 23, 1; XX, 102, 1. Ejus animositas, 31, 1. Apparet ei angelus Michael, 31, 2. Ejus religio erga angelum, 32, 2. Circuits septem Jerichuntis ad quid, 37, 1. Josue Dei instinctu Jerichuntim combussit, 37, 2. Josue metum fugamque simulans Haenens ad se insequendum elicit, quatenus licite, 49, 1, 2. Quo ritu urbem Hai expugnarit, III, 51, 2; X, 468, 1. Elevatio clypei Josue fuit signum Christi crucifixi, III, 51, 2. Licite imivit foedus cum Gabaonitis, 56, 2. An juramentum a Josue et principibus datum Gabaonitis obligarit, 57, 1, 2. Josue contra quinque reges Chanæos debellans, mandat soli in virtute Dei, 63, 1. Ut victoriam prosequeretur, stitit solem et lunam, X, 468, 2, et seqq.; XIV, 259, 1; *Job*, 223, 1. Stetit sol et quamdium, III, 63, 2. Quid hæc stitio solis anagogice, allegorice et tropologicè significet, 62, 2, et seqq. Josue quasi rex colorum illis imperat, 64, 2. Non ex insolentia possit suos colla quinque regum calcare, sed ob justas causas, 65, 1. Sapienter usus victoria, *ibid.*, 2. Ejus victoria, 3, 65, 2; X, 467, 2. Non omnino totam Chanæam subegit, III, 68, 1. Chronologia gestorum ejus, 77, 1. Nihil dedit carni et sanguini, 89, 1. Ejus modestia, 94, 1. Est exemplar principum et optimi imperatoris speculum, 1, 1, 2; 94, 2. Chronologia ætatis ejus, 106, 1. Miracula duo in ejus memoriam, 106, 2; 107, 1. Quia solem stitit, sol ejus sepulchro insculptus, 64, 1; 106, 2. Cur ejus mors non plangatur, X, 467, 2. Josue typus fuit Christi, III, 7, 1; IX, 20, 1, 2; X, 467, 2; XIII, 265, 2; 319, 2. Josue est prodromus fidelium testimonium Dei, XIII, 441, 1. Josue conscripsit sua diaria,

vel conscribere fecit, quibus ab eorum collectore nonnulla addita sunt, III, 2, 1.

JOVIANUS. Jovianus imperator, imperii robar in vera pietate situm censuit, II, 670, 2.

JOVINIANUS. Jovinianus hæreticus beatam Virginem in partu fuisse corruptam docebat, XII, 930, 2.

JOVIS. Jovis vox unde derivatur, XVII, 290, 1. Jovem lapidem veteres jurabant, XXI, 330, 2. Jovis quadam statua triocularis, XIV, 394, 1.

JUBILARE, JUBILUS. Jubilare et Jubilus a *Jebel* hebræo derivatum videtur, II, 170, 1. Jubilii actu Deum laudare possumus, XXI, 435, 2.

Jubilare mente et ore semper debent Christiani, XI, 273, 1, 2. Jubilii sanctorum in cælis quales, XXI, 435, 2.

JUBILEUM. 1° Jubileum unde dicitur, II, 170, 1 et seqq. Changebatur in eo cornibus bubulis, 170, 2. Jubileum ab anois sabbaticis computabatur, 167, 2. Unde numerari cepit jubileum Mosis, 167, 2. In jubileo Judaico omnia bona vendita ad priorem dominum redibant, 171, 1. Quare hoc ita constitutum a Deo, *ibid.*, 2. In eo erat remissio servitutium, debitorum, bonorum alienatorum, 170, 1. Ejus tria privilegia, 174, 2. In jubileo data a principe servis, ad eum revertebatur: data vero filiis, non revertebatur, XII, 847, 2. Jubileus annus apud Judæos institutus, XVIII, 314, 1. Id Deus in lege Moysi instituit in gratiam pauperum, deinde propter chronologiam; tertio, ut esset typus libertatis et gratiæ nobis per gratiam allatæ, II, 175, 1. Judæi Jubileum hodie non servant, 171, 2.

2° Jubileum Judaicum quid significet allegorice, anagogice et tropologicè, II, 170, 2. Jubileum vocari potest tempus prædicationis Christi, XVIII, 457, 1. Jubileum quod Christus resurgens ex mortuis animabus in Purgatorio delentis dedit, XIII, 464, 2.

3° Jubileum apud Christianos quando celebrari ceptum, et quanta populi frequentia, II, 171, 1. Jubileum Christianorum spirituale consistit in remissione peccatorum, et bona conscientia, in G-moro et cultu Dei, in firma spe felicitatis æternæ, in amicitia et in unione cum Deo, 175, 1 et seqq.

JUCUNDITAS. Jucunditas moderata a Deo es, supervacaneæ delicie a diabolo, *Psal.* II, 200, 2. JUDA vel JUDAS PATRIARCHA. Judas nomen quid sonet, I, 295, 2. Quid tropologicè, 299, 2. Ejus concubitus cum Thamar filii fornicarius, 347, 1. Judæ patriarchæ promissus Messias ut nepos, XVIII, 65, 2. Judas allegorice cur sit Christus, I, 394, 2. Judæ patriarchæ virore quo colligatur, XXI, 388, 2. Est typus S. Joannis, 397, 1.

JUDEI TRIBUS. Judæi tribus septem benedictiones et dotes, I, 314, 1. Elogia fortitudinis ejus, 394, 2. Juda vocabatur tribus Juda, quæ regnavit, XV, 70, 1. Juda tribus sicut Judas fuit leo triplici ætate, 395, 1, 2. Tribus Juda nobilitas, *ibid.* Juda tribus prima post Moysen maro Rubrum im-

peravit, II, 170, 1. In jubileo data a principe servis, ad eum revertebatur: data vero filiis, non revertebatur, XII, 847, 2. Jubileus annus apud Judæos institutus, XVIII, 314, 1. Id Deus in lege Moysi instituit in gratiam pauperum, deinde propter chronologiam; tertio, ut esset typus libertatis et gratiæ nobis per gratiam allatæ, II, 175, 1. Judæi Jubileum hodie non servant, 171, 2.

2° Jubileum Judaicum quid significet allegorice, anagogice et tropologicè, II, 170, 2. Jubileum vocari potest tempus prædicationis Christi, XVIII, 457, 1. Jubileum quod Christus resurgens ex mortuis animabus in Purgatorio delentis dedit, XIII, 464, 2.

3° Jubileum apud Christianos quando celebrari ceptum, et quanta populi frequentia, II, 171, 1. Jubileum Christianorum spirituale consistit in remissione peccatorum, et bona conscientia, in G-moro et cultu Dei, in firma spe felicitatis æternæ, in amicitia et in unione cum Deo, 175, 1 et seqq.